

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništva v tiskarni sv. Cirila, koroško ulice hštv. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisni se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oglasila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Občni zbor katol. polit. društva v Konjicah.

Ker je dandanes prepotrebno, buditi poleg verskega prepričanja in narodne zavesti tudi dinastična čutila, sklical je odbor katol. pol. društva v Konjicah svoj občni zbor na predvečer godu naše presvetle cesarice Elizabete. V ta namen je dal društveno sobo lepo okinčati in v njej obesiti na odličnem mestu podobi Njih veličanstev cesarja in cesarice.

Kakor vselej, se je tudi v nedeljo, 18. t. m. zbralo lepo število udov iz Konjic in okolice. Prvomestnik, vč. g. nadžupnik Voh, je otvoril zborovanje ob 3. uri popoldne s pozdravom: »Hvaljen bodi Jezus Kristus!« ter povzel besedo, da je čč. zborovalce opomnil na god presvetle cesarice in na dolžnosti, ki nas do Njih vežejo. V kratkih potezah je narisal življenje naše deželne matere ter navzoče povabil, da odposljejo do Njih prepokorno častitko z izrazom neminljive udanosti in zvestobe do presvetle hiše Habsburške. Zborovalci so temu predlogu pritrdili z velikim navdušenjem in odbornik F. Napotnik je takoj odnesel slovenski telegram na brzojavni urad.

Na to predstavi g. prvomestnik zboru državnega poslanca gosp. prof. Robiča, ki je prišel z Dunaja, da poroča o svojem in svojega zadržanega tovariša, gosp. Mih. Vošnjaka, delovanju v državnem zboru. Poročilo bilo je podobno onemu na volilnem shodu v Slovenski Bistrici. Ker je »Slov. Gosp.« o tem že v številkah 42. do 44. na drobno poročal, bodi samo omenjeno, da je bilo to poročilo tudi v Konjicah sprejeto z vsestransko pohvalo. Gospodoma poslancema izreklo se je splošno priznanje in zaupanje.

Z ozirom na poročilo, katero je bil podal gosp. poslanec Robič namesto g. posl. M. Vošnjaka o Celjski gimnaziji, oglašil se je društveni knjižničar, g. odvetnik dr. Ivan Rudolf, za besedo. V jako prepričevalnem govoru je priporočal sledečo resolucijo, ki se je po kratkem razgovoru vsprejela soglasno:

Resolucija.

»Gledé na to, da je leta 1800. tačasni sodnik v Celju dr. N. Lipič dobil od vlade dovoljenje po celi Celjski kresiji zbirati denarjev, da bi se v Celju ustanovila gimnazija; gledé na to, da je do leta 1808. od vseh prebivalcev Celjske kresije nabral 30.000 gld., s katerimi se je utemeljila Celjska gimnazija; gledé na to, da je bila Celjska gimnazija od prve svoje dobe do naših dnij vedno obiskana od treh četrtnik Slovencev in le od ene četrtnike Nemcev večinoma samo iz Celjske kresije, ne more katol. polit. društvo v Konjicah te gimnazije smatrati kot »nemško posest«, ampak kot skupni zavod za višje izobraževanje mladeničev vse nekdanje Celjske kresije.

Pri tem stanju pa mora ono tudi odločno zahte-

vati, da se nova slovenska gimnazija, oziroma obljubljene slovenske paralelke za okraje Celje, Šostanj, Gornji grad, Vransko, Laško, Brežice, Kozje, Šmarije in Konjice ustanovijo v sredi teh devet okrajev. Gledé na to, da je mesto Celje še vedno središče vseh okrajev nekdanje Celjske kresije; gledé na to, da je tam sredotočje raznih železnih in drugih cest; gledé na to, da je Celje sedež okrožnega sodišča in največjih oblastev na Spodnjem Štajarskem; gledé na to, da bi v vsakem drugem kraju celjskega okrožja manjkalo najpotrebnejših stanovanj za gimnazijalne učitelje in učence, kakor tudi primerne podpore revnejšim gojencem, prosi in roti kat. polit. društvo v Konjicah vse slovenske poslance, da ne odjenjajo od utemeljene terjatve, da se ustanovi slovenska gimnazija s sedežem v Celju. Za neverjetni slučaj, da bi tudi te betvice ne dosegli, pričakuje od njih, da izstopijo iz koalicije.» (Konec prih.)

Šulvereinska šola v Orehovcih?

Znano nam je, da se orehovski prerok že petnajst let trudi, da bi se v gnezdu orehovskem ustanovila šulvereinska šola. Za njegov letošnji poskus so šolske razmere pri Sv. Petru nekoliko ugodne. Tam primanjkuje potrebnih prostorov za mnogoštevilno šolsko dečo. Šolska oblast je v zadregah, ker ne najde primerne poslopja, v katero bi se šola preselila, in tudi ne primerne stavišča, na katerem bi se novo šolsko poslopje sezidalo. To zadrego je izkoristil Bračko za svoje namene, češ: Če imate pri Sv. Petru preveč otrok in premalo prostora, pa vam jih jaz odvezam nekaj in zidajmo v Orehovcih novo šolo, ker tu imam jaz že stavišče in opeko pripravljeno; tudi učitelj — judaž se kmalu najde!

Kakor se čuje, oziroma kakor Bračkovi privrženci pripovedujejo, je baje šolska oblast tej prerokovi nakani naklonjena. A naj bode naklonjena; v Orehovcih in sploh v našem okraju se vendar ne sme in se ne bode nikoli zidala šulvereinska šola.

Ali se naj ta nameravana šola ustanovi ali ne, za to nista samo merodajna šolska oblast in pa Bračko, nego v prvi vrsti postava in potem volja starišev šolske deče in resnična potreba za šolo. Po postavi namreč mora se nova šola le v takem kraju zidati, kjer je eno uro okrog najmanj 40 otrok, ki imajo v bližnjo šolo najmanj 4 kilometre hoda. Teh razmer pa v Orehovcih ni; kar se pa tiče starišev, prepričani smo, da ne bodo nikoli privolili v novo šulvereinsko šolo. Proti tej nameri je toliko pomislekov, da je treba o tem obširneje govoriti. Prvič: Potrebe za novo šolo ni. Kajti ako sedaj pri Sv. Petru ni dosti primernih in zdravih sob,